

2. Олейніков О. Сучасні тенденції світового ринку високотехнологічної продукції та місце України на ньому / О. Олейніков // Проблеми науки. – 2006. – № 1. – С. 30–38.

3. Світовий досвід та вітчизняна практика забезпечення розвитку інноваційної діяльності: інформаційно-аналітичні матеріали Кабінету Міністрів України до парламентських слухань на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» // Економіст. – 2009 – № 6. – С. 18–27.

4. Якімова О. Вплив держави на формування в Україні інформаційного суспільства, О. Якімова // Суспільні реформи та становлення громадянського суспільства в Україні: матеріали наук.-практ. конф. / за заг. ред. В.І. Лугового, В.М. Князева. – К.: Вид-во УАДУ, 2011. – С. 70-73.

5. Інформаційно-аналітичний журнал «Вісник. Право знати все про податки і збори» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://visnuk.com>

6. Національний інститут стратегічних досліджень [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua>

Дмитрук С.Б.

студентка,

Науковий керівник: Замасло О.Т.

кандидат економічних наук, доцент,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ПРОБЛЕМИ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

Перед національною податковою системою України зараз є потреба до реформування та модернізації. Це зумовлено зовнішньополітичним вектором євроінтеграції. Оскільки процес є поступовим та комплексним, щоб розуміти, як покращити систему, варто визначити актуальні проблеми. В Україні довгий час залишалися чітко невизначеними концепції побудови податкової системи, наприклад, в контексті співвідношення підсистем оподаткування юридичних і фізичних осіб, кореляції прямих та непрямих податків, форми та складу податкової системи, визначення елементів оподаткування.

Пріоритетними напрямками розвитку податкової політики, які б врегулювали ці проблеми, має бути справедливість й нейтральність оподаткування, запровадження засад економічної ефективності для податкової політики, забезпечення прозорості податкових реформ і їх наближення до міжнародних стандартів [1, с. 42].

На початку 2016 в Податковий кодекс були внесені зміни, які частково покращили ситуацію. Проте залишився ряд проблем: 1) у вітчизняному податковому законодавстві залишилося чимало суперечностей і «прогалин»; 2) обмежено використання тільки окремих схем ухилення від сплати податків; 3) перманентним є дефіцит фіскальних ресурсів; 4) дедалі актуальнішим стає введення ефективних пільгових податкових механізмів заохочення інвестиційно-інноваційної діяльності; 5) завдання формування надійної фінансової бази функціонування органів місцевого самоврядування за рахунок

місцевих податків і зборів виконано частково; 6) потрібні подальші кроки для зменшення витрат часу та коштів платників податків на нарахування і сплату податків; 7) однією з найгостріших проблем залишається вдосконалення ризик-орієнтованого податкового контролю та налагодження партнерських відносин між податковими органами й платниками податків [2, с. 13].

Сьогодні серед різних напрямів змін найбільш ефективними визначаються такі пропозиції, орієнтовані на ефективність податкових реформ: комплексний характер реформи (інтеграція з іншими реформами, зокрема, антикорупційною, бюджетною, пенсійною тощо) для створення всеосяжної програми підтримки змін і перетворень; узгодженість із суб'єктами податкових відносин для гармонізації податкових реформ без радикальних змін та сприяння розвитку економіки; наукове обґрунтування податкових реформ із детальною оцінкою ймовірних ризиків і потенційних вигод; своєчасність податкових реформ; орієнтованість на зниження податкового навантаження для досягнення консенсусу в суспільстві, економіці та державному регулюванні [3, с. 45].

Для України наразі процедура оптимізації податкової системи ускладнена, оскільки перевантаження системи оподаткування реформами спричиняє посилення податкового навантаження та ускладнення відносин між платниками податків і державою. Сучасна концепція регулювання податкових процесів є основним завданням на поточний період оптимізації системи оподаткування та розробки податкової політики.

У податковій політиці має бути реалізований реальний стан системи економічних відносин між формальними інститутами із запровадженням комплексу дій, що відображають керівний вплив органів державної влади різних рівнів.

Також має бути переглянутий фіскальний характер розробки та регулювання податкової політики, оскільки державний вплив на зобов'язання перед бюджетом підприємницьких структур не має призводити до зниження ефективності діяльності останніх. Саме на підставі податкової політики доступна оптимізація податкових відносин та ефективна реалізація регулюючої функції, що сприяє оптимізації всієї системи оподаткування. Те, що Україна взяла курс на євроінтеграцію національної економіки, покладає особливу відповідальність на регулювання фінансово-економічних відносин між державою та підприємницькими структурами, а отже, визначає новий напрям розвитку податкової політики як інструменту оптимізації оподаткування [4, с. 206].

Отже, подальше реформування податкової системи має нести такі ознаки:

- 1) Узгодженість реформ податкової системи в системі реформ в інших сферах державного управління.
- 2) Врахування зв'язків між суб'єктами податкових відносин.
- 3) Обґрунтованість та аналіз актуальності змін, які несуть реформи у сфері податків.

Список використаних джерел:

1. Івашко О. А. Проблеми та напрями вдосконалення податкової політики України. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». – 2011. – Вип. 16. – С. 38–42. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nznuoa_2011_16_7
2. Податкова політика України в умовах імплементації Угоди про асоціацію з Європейським Союзом / В. М. Мельник, Т. В. Кошук // Фінанси України. – 2016. – № 7. – С. 7-25. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Fu_2016_7_3
3. Бугай Т. В. Концепція реформування податкової системи України: наукові та практичні аспекти. Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2014. – № 2. – С. 32–46. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnudps_2014_2_5
4. Грінько А. П., Бочуля Т. В., Волошенюк І. Є. Концептуальні напрями формування податкової політики в Україні // Бізнес Інформ. – 2017. – № 1. – С. 205–211. – Режим доступу: http://business-inform.net/export_pdf/business-inform-2017-1_0-pages-205_211.pdf

Рожкова Я. О.

студентка,

*Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця*

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ БАНКУ

У сучасній практиці моделювання управлінської й виробничої діяльності для позначення об'єктів моделювання прийнято використати термін «бізнес-процес» (business process), а моделювання бізнес-процесів є важливою складовою частиною проектів по реінжинірингу (реорганізації) бізнес-процесів.

Бізнес-процес визначається як логічно завершений набір взаємозалежних і взаємодіючих видів діяльності, що підтримує діяльність підприємства й реалізує її політику, спрямовану на досягнення встановлених цілей [5]. Для моделювання бізнес-процесів використовується кілька різних методів, основою яких є як структурний, так і об'єктно-орієнтований підходи до моделювання. Одним з найпоширеніших методів моделювання бізнес-процесів є метод функціонального моделювання SADT (IDEF0).

SADT-метод (Structured Analysis and Design Technique) вважається класичним методом процесного підходу до управління. Основний принцип даного підходу полягає у структуризації діяльності організації відповідно до її бізнес-процесів, який представляє собою сукупність правил і процедур, що призначені для побудови функціональної моделі об'єкту будь-якої предметної області.

Функціональна модель SADT відображає функціональну структуру об'єкту, тобто дії, які він здійснює та зв'язки між цими діями [4]. IDEF0 – модель дає можливість отримати точну специфікацію усіх операцій та дій, які відбуваються у бізнес-процесі, а також характер взаємозв'язку між ними [4].